

číslo

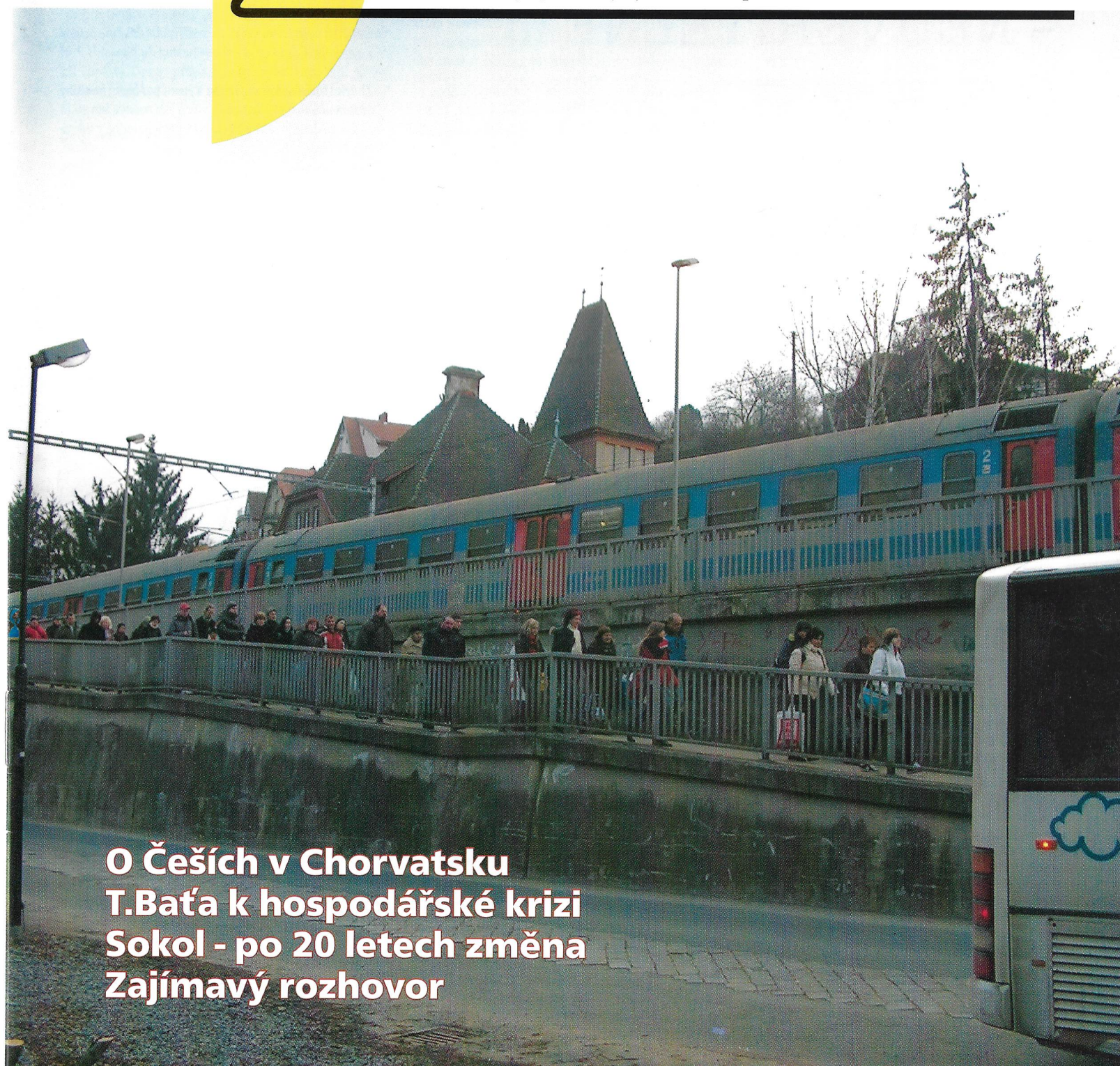
1

2010
březen

Bílovický zpravodaj

cena **12 Kč**

Bílovický zpravodaj vydává Zastupitelstvo obce Bílovice nad Svitavou

**O Češích v Chorvatsku
T.Baťa k hospodářské krizi
Sokol - po 20 letech změna
Zajímavý rozhovor**

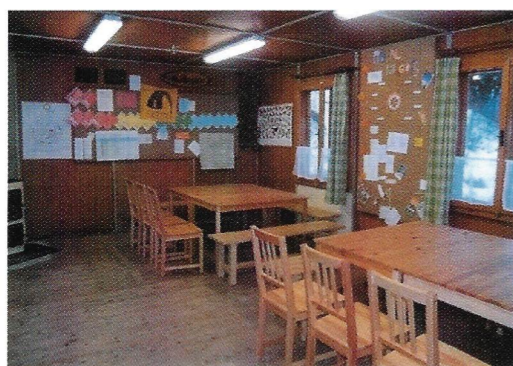
V roce 2009 oslavili svá významná životní jubilea tiito spoluobčané:

Milada Poláková
Božena Matalová
Terezie Mannová
Anežka Kratinová
František Staroba
Marie Taranzová
Slávka Zavadilová
Jaroslav Sup
Ludvík Matějčíka
Jiřina Melicharová
Anna Krahulová
Theodora Berenreiterová
Zdeněk Švehla
Stanislava Tomášová
Vlasta Svobodová
Jarmila Zerhaurová
Ladislav Daněk
Věra Pospíchalová
Marta Halouzková
Bohuslav Klement
Marta Šenkýřová
Miroslav Čech
Libuše Holková
Barbora Kapustová
Bohumil Hakl
František Hrabal
Miroslav Heršálek
Josef Hrušák
Anna Šmatláková
Antonie Kartousová

V roce 2009 se v naší obci narodilo **62 dětí, z toho 34 chlapců a 28 dívek.** Všem uvedeným blahopřejeme.

Za Sbor pro občanské záležitosti
Mgr. Bohuslava Hamáková

MYSLÍTE, ŽE ZNÁTE VŠECHNA SPOLEČENSKÁ STŘEDISKA V BÍLOVICÍCH N.SV.?

Většina z nás, kteří jez-díme vlakem, zaznamenala na dřevěném objektu na bývalém školním pozemku nový kruhový znak s třemi vrcholy. Málokdo se dostal tak blízko, aby si přečetl název občanského sdru-žení MANERE (což zna-mená setrvat na horách v obrazném i přeneseném smyslu slova). Toto sdru-žení pro děti a mládež pře-neslo své sídlo do Bílovic nad Svitavou v roce 2005. V jeho čele stojí učitel René Retek a jeho žena Radka. Do Bílovic se přistěhovali v roce 1996 a od základů renovovali dům na konci Husovy ulice. René má bohaté zkušenosti v práci s dětmi z organizací v Brně-Jundrově a přesvědčení, že k dokonalé výchově vlast-ních dětí (mají 4) patří i ži-vot ve zdravém kolektivu,

a tak si přibral celý oddíl. Podobné stanovisko sdíleli další rodiče předškolních dětí a u zahajovacího tábora uprostřed bílovických lesů se jich sešlo v roce 2005 třicet s patnácti dětmi.

Příroda je krásná, milá a pohostinná, ale pořádný oddíl potřebuje i pořádnou klubovnu. Spojenými silami změnili chatu a její okolí k nepoznání. Vyjmenovat všechny, kteří se zapojili, by zpravodaj asi neunesl, ale nemůžeme vynechat nejak-tivnější – Tomáše Gibalu a Jiřího Chaloupeckého. Vybudovali tři terasy. Na horní je dřevěná zateplená, vkusně a účelně zařízená klubovna, na střední terase je společenský prostor s dřevěnými stoly a lavicemi. Na spodní terase vytvořili největší plochu s travnatým hřištěm.

Pod vedením Radky Retkové se tam schází každý týden 18 dětí ze 2. až 4. třídy. V oddíle SKŘÍTKI se připravují na víkendové výpravy, celodenní i delší pobyty v létě i v zimě, zatím s rodiči ve vojenském prostoru Libavá nebo na chalupě v Karlovicích. Vyrcholením bude prázdninový tábor a plavba po řece.

Kromě SKŘÍTKŮ využívají klubovnu i oddíl ROYAL RANGERS z Brna-Králova Pole a oddíl Ligy lesní moudrosti WALLOVA.

Obdiv a čest patří všem obětavým lidem, kteří dovedou ve svém volnu věnovat čas i vytváření podmínek pro úspěšnou výchovu nejen vlastním dětem.

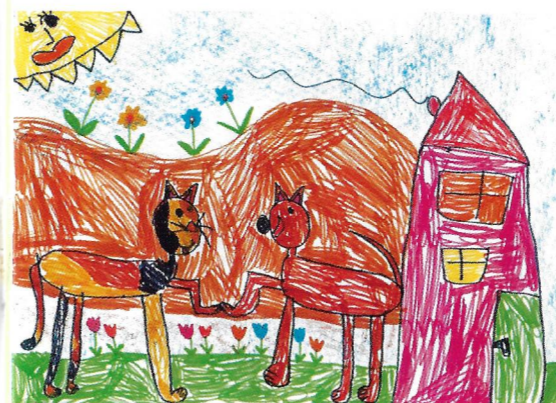
Bořivoj Nejezchleb

Citát:

Kdyby každý dostal, co mu patří, kdo by pak byl bezpečen před výpraskem?

W. Shakespeare

První pololetí školního roku 2009–2010 v mateřské škole – spolupráce s partnery SPOLUPRÁCE S PEDAGOGICKO – PSYCHOLOGICKOU PORADNOU

Zuzanka Prokešová

Velkou pozornost jsme orientovali na společnou přípravu předškoláků do základní školy:

A) Za pomoci Pedagogicko – psychologické poradny v Brně (dále jen PPP) jsme nabídli rodičům program rozvoje předškolních dětí EDUKATIVNĚ STIMULAČNÍ SKUPINY, který byl akreditován Ministerstvem školství. Absolvováním několikadenního semináře našich osmi paní učitelek jsme získali oprávnění tento program realizovat v mateřské škole.

K tomu, aby se dítě naučilo správně a bez problémů číst, psát a počítat, je zapotřebí souhrny celé řady funkcí, které se rozdělují do několika oblastí: jemná motorika a grafomotorika, řeč a myšlení, sluchové a zrakové vnímání, prostorová a pravolevá orientace, početní představy. Každá lekce vedená paní učitelkou měla tu výhodu, že s dítětem byl vždy přítomen ve školce jeden z rodičů. Maminky a tatínkové tak získali náměty pro činnosti s předškolákem doma, náplň lekcí byla motivací, radou a inspirací.

V tomto školním roce máme padesát dva předškoláků a o tyto nadstandardní aktivity projevíli zájem rodiče 31 dětí.

B) V rámci prevence a zajištění hladkého přechodu nejstarších kluků a holčiček do prvního ročníku základní školy prováděla PPP prostřednictvím naší mateřské školy u nastávajících prvňáčků ORIENTAČNÍ PRŮZKUM ŠKOLNÍ ZRALOSTI, což je připravenost dítěte na podmínky školní práce a její úspěšné zvládnání. Vyplněné testy a dotazníky, které s dětmi vyplnily paní učitelky, vyhodnotil psychologové. Na základě jejich doporučení provede poradna u vybraných dětí komplexní vyšetření školní zralosti, které povede k doporučení odkladu školní docházky o jeden rok. O tuto spolupráci mají zájem předběžně rodiče 20 dětí.

C) V podzimním období jsme pro rodiče předškoláků připravili besedu na téma ŠKOLNÍ ZRALOST – NEZRALOST. Pozvali jsme speciální pedagožku Mgr. Lenku Bínovou z PPP, která vše

vysvětlila a zodpověděla dotazy přítomných. Této besedy se zúčastnilo 28 maminek a 1 tatínek.

Některé paní učitelky se zúčastnily v PPP odborného semináře DIAGNOSTIKA DÍTĚTE.

Na základě získaných informací vytvořily pedagogické pracovnice v jednotlivých třídách u všech dětí diagnostické přehledy, ve kterých sledovaly vývoj v oblastech motorika, sebeobsluha, sociální dovednosti, zrakové vnímání a paměť, sluchové vnímání a paměť, řeč, základní matematické představy. Podle záznamů do diagnostických listů paní učitelky připravovaly pro kluky a holčičky individuální nebo skupinové hry, ve kterých se snažily o jejich rozvoj. S rodiči dále hovořily o pokrocích, úspěších a popřípadě navrhly co s dítětem doma procvičovat.

Sárinka Müllerová

SPOLUPRÁCE S LOGOPEDKOU

V poslední době jsme se stále častěji setkávali s tím, že chlápci a děvčata špatně vyslovují hlásky a mají problémy s řečí. Navázali jsme tedy kontakt s logopedkou, paní Mgr. Veronikou Dostálovou, která pravidelně každý čtvrtek dojíždí do ambulance klinické logopedie v Bílovicích nad Svitavou, Komenského 151. Na počátku školního roku jsme ji požádali, aby provedla v mateřské škole u vytipovaných jedinců ve věku čtyři až šest let vyšetření na správnou výslovnost. Rodiče měli o tuto spolupráci velký zájem a některé maminky s jejich ratolestmi začaly pravidelně docházet do ambulance.

I my jsme prováděli ve školce preventivní logopedická cvičení a hry k odstranění špatné výslovnosti. Procvičovali jsme hybnost jazyka a rtů, nácvik dýchání, napodobování různých zvuků, atd.

SPOLUPRÁCE S JAZYKOVOU ŠKOLOU „ASTRA“

Na přání rodičů jsme opět zařadili nadstandardní aktivitu pro nejstarší kluky a holky – výuku angličtiny. Výuka probíhala 2x týdně

a zúčastňovalo se jí celkem sedmáct dětí ve dvou skupinách. Bylo nám líto, že se nemohli zúčastnit všichni zájemci, protože nebyla další volná třída.

SPOLUPRÁCE S RODIČI

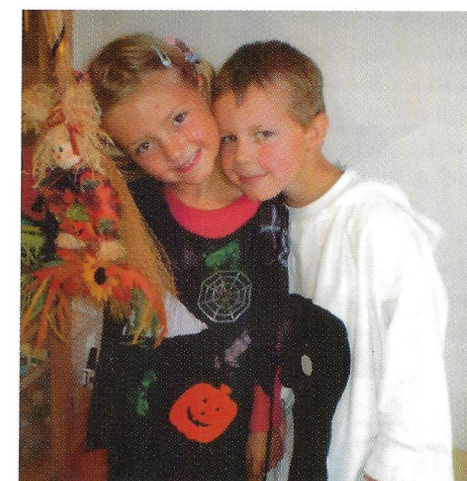
Na informativních třídních schůzkách, které

probíhaly v měsíci září, jsme se snažili rodiče seznámit s výchovným stylem a koncepcí předškolního zařízení. Pedagogické pracovnice přímým rozhovorem s maminkami a tatínky, ale i formou nástěnek, informovaly o činnostech i vývoji jejich dětí. Veškeré informace o našem školním vzdělávacím plánu, denním provozu i stravování bylo možno najít na nástěnkách v přízemí budovy.

Byly zřízeny webové stránky: www.msbilovice.cz

Velice si vážíme rodičů, kteří nám pomáhají vytvářet podmínky pro zdravé,

radostné a smysluplné dětství jejich ratolestí a kteří věnují finanční i materiální sponzorské dary, opravují hračky a nejrůznější pomůcky.

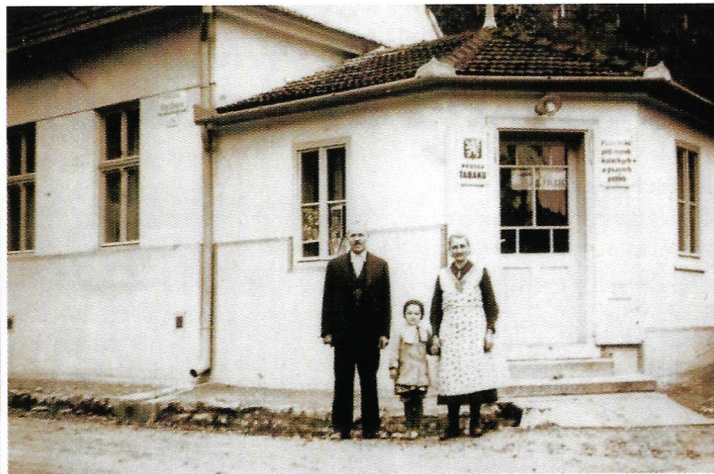
DĚKUJEME VŠEM ZA JEJICH OCHOTU A POMOC.

Za mateřskou školu
Jiřina Šubrtová, ředitelka

TRAFIKA „U KAPLIČKY“ MÁ SVOU HISTORII A PŮVODNÍ NÁZEV

manželé Pechovi s dcerami Ludmilou a Dagmar

Manželé Škaroupkovi s dcerkou Ludmilou (dnes paní Pechová)

Trafika „U Kapličky“ na začátku Havlíčkovy ulice byla znovu otevřena dne 1. prosince minulého roku. Je to už dávno, kdy byla otevřena poprvé.

Po první světové válce měli váleční invalidé možnost požádat stát o povolení k provozování trafiky a prodeje kuřiva. Můj dědeček Jan Škarouška byl jedním z válečných invalidů, byl těžce raněn 5.7.1915 v bitvě u Lucku. Šrapnel mu roztříštil koleno pravé nohy a několik úlomků mu uvízlo v těle. Po několika náročných operacích ve Lvově a Jägerndorfu (u Krnova) mu lékaři zachránili život i nohu. Tu však do konce života již nemohl v kolenně ohýbat. Za zranění mu byl udělen stříbrný záslužný kříž, který po válce věnoval na Zlatý poklad Československa. V roce 1930 dostal povolení k provozování trafiky. Původně prodávala moje prababička Svobodová - z okna první „světnice“.

Dagmar Hájková

V roce 1935 postavili dědeček a babička Vilemína trafikou na místě besídky v předzahrádce a v původním stavu tam stojí dodnes. Na venkovních „lodnách“ jsou i původní reklamní tabulky, jak je tam dědeček přišrouboval.

Minulý režim nepřál živnostníkům, a tak v roce 1953 musel dědeček trafikou zavřít a zavřená zůstala 40 let.

V únoru 1993 ji otevřela moje sestra Ludmila Skoupá a trafikou pojmenovala „Liduna“. Po 16 letech ji musela opět zavřít, bohužel z důvodu svých zdravotních problémů. Po malé rekonstrukci jsem se provozu trafiky ujala já, mladší vnučka Jana Škarouška. Za vydatné pomoci mého tatínka Miloše Pecha, výborného kytaristy bilovické skupiny „Dědci“ (o ní napíšu příště), a paní Zdeny Zípserové.

Všichni vás, milí čtenáři, srdečně zveme k nákupu novin, časopisů, kuřiva a dalšího zboží do dědečkovy trafiky, která v rodinné tradici pokračuje dál.

Dagmar Hájková

LETOS OBČANY ČR ČEKÁJÍ TROJE VOLBY. MNOZÍ Z NÁS SI KLADEME OTÁZKU:

KOHO BUDEME VOLIT?

ním zubů hodit hlas ODS (pravicev jistota), a je-li levicově zaměřený, pak ze stejného důvodu ČSSD. A naši politici obou nejsilnějších stran to tak mají téměř jisté. Co už ale nemají jisté, je výhra. Bohužel se ukázalo, že síly v této zemi jsou rozloženy 50:50. A tak začínají přicházet s nebezpečnou myšlenkou: „Jediná cesta, jak ven z patové situace, je přiohnout si namíru volební zákon, protože je nevyhovující!“ Tato lež je opakovaná nebezpečně často.

Ono by ale nemělo jít o získání více hlasů ze stále stejnými a nechťnými tragickými postavami v čele stran! Mělo by jít o získání více hlasů pravdivými programy, poctivým úsilím je naplnovat a oslovit více voličů s důvěryhodnějšími lidry v čele stran.

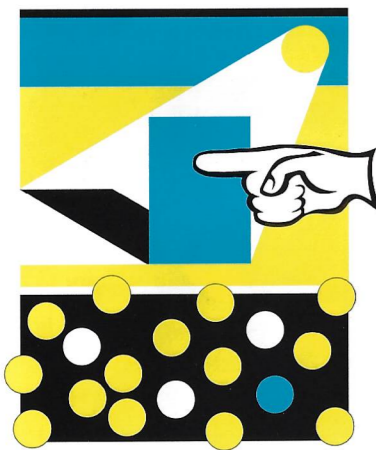
Toskánská aféra vyřadila a vybila se planými dohady, kdo si jí objednal. Řada afér, které se staly tak neúnosnými, že kvůli nim padla vláda ODS a spol. v době našeho předsednictví EU už je rovněž dávno zapomenuta. A lídr ODS neopomeneme hřmát při jakékoliv příležitosti, že za pád vlády a dnešní stav může jen a jen mocichtivost

ČSSD. Zapomíná se na aféru pana Čunka a na paní Veseckou, na aféry pana Langera, podivné kšefty pana Řebíčka, zapomíná se na lídrování pana Bursíka, které rozvrátilo Stranu zelených, zapomíná se na aféry a excesy pana Topolánka.

Budeme opravdu jako ovce chodit k volbám volit donekonečna jen to „menší zlo“? Opravdu budeme dávat donekonečna jistotu pánům Topolánkovi a Paroubkovi a jejich nejbližším, kteří tímto budou i nadále mít své jisté, a tedy žádné důvody k jakýmkoliv změnám?

Oni nepotřebují a nezajímají je hlasy nadšených a přesvědčených voličů, jim stačí i hlasy „z nouze“, z nutnosti“, hlasy pro menší zlo! Ale bude to stále stačit nám, voličům? Myslím, že nálada v republice se pozvolna obrací a těch, kteří toho zla mají plné zuby, je čím dál víc. Jen ten volební systém těmto zdravým tendencím nesvědčí. Protože komu dát jinému svůj hlas? Ty hlasy se zřejmě roztříští a propadnou a ČSSD i ODS opět zvítězí. Ne jedna nad druhou. Zvítězí nad námi.

Ing. Michal Koprda

VĚC VEŘEJNÁ

Už léta je tragickou skutečností, že s kýmkoliv ze známých o volbách v posledních letech mluvím, téměř všichni vyjadřují stejný názor. „Jdu volit nejmenší zlo.“ Bohužel je neštěstím této země, že v čele parlamentních stran se drží lidé, které většina národa nechce, protože odmítá jejich styl, morálku, rétoriku, charakter.

A volič jde a podle svého přesvědčení, je-li pravicev zaměřený, jde se sebezapřením a skřípe-

PŘELOM HOSPODÁŘSKÉ KRIZE?

Nevěřím v žádné přelomy samy od sebe. To, čemu jsme zvykli říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu.

MRAVNÍ BÍDA JE PŘÍČINA, HOSPODÁŘSKÝ ÚPADEK JE NÁSLEDEK

V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu. V postavení, v němž se nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a k veřejnému majetku. Nepodporovat bankrotáře, nedělat dluhy, nevyhazovat hodnoty za nic, nevydírat pracující.

Tomáš Baťa, 1932

NOVÉ POSTY V EU

International Institute of Political Science

of Masaryk University

Mezinárodní politologický ústav Masarykovy univerzity

EU HEADLINERS

Prezident Václav Klaus 3. listopadu 2009 podepsal Lisabonskou smlouvu a umožnil tak dokončení jejího ratifikačního procesu. Česká ratifikace byla poslední, která chyběla k umožnění vstupu této reformní smlouvy v platnost. Lisabonská smlouva oficiálně vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009.

Mimo různé procedurální změny a jiná opatření zajišťující lepší chod rozrůstající se Unie se touto smlouvou vytvořily i nové funkce, z nichž zcela nejvýraznější je Předseda Evropské rady. Je to stálá funkce, do této doby ji plnil čelní představitel právě předsedající země.

V českém prostředí je tato funkce mylně označována jako prezidentská a pravděpodobně to vychází z anglického překladu samotného slova předsednictví - „presidency“. Označení prezident bylo použito v předchozí, neratifikované, Ústavní smlouvě, která ovšem po neúspěšných referendech ve Francii a Nizozemí nevešla v platnost a z dlouhých jednání o jiné, přijatelné variantě vzešla právě Lisabonská smlouva. Ta upustila od veškerých ústavních symbolů a tedy i názvu prezident.

Ale přejdeme k tomu podstatnému. Do funkce předsedy Evropské rady byl zvolen Herman van Rompuy, bývalý belgický předseda vlády, známý pro svou schopnost dosáhnout kompromisu i tam, kde se to zdá nemožné. Jeho úkolem v této funkci je předsedat Evropské radě a jejím jednáním, zaručovat jistou kontinuitu její práce a v neposlední řadě reprezentovat EU navenek v oblastech společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

PES A JEHO PÁN

Vážení občané - majitelé psů, přiblížilo se jaro a jak mizela sněhová nadílka odcházející zimy, odkrývaly se hříchy některých z Vás a mnohde, kam jsme pohlédli, viděli jsme jako houby po dešti psí výkaly. Hřešili jste na to, že ve sněhu se leccos schová? Asi to tak bylo, ale teď už není kam schovávat. Prosíme proto - nezapomínejte při venčení psů brát s sebou sáčky a pečovat o své miláčky od začátku až do konce. V obecně závazné vyhlášce č. 1/2009 je uvedeno: „Chovatelé, vlastníci či držitelé psů a jiných domácích zvířat jsou povinni zajistit, aby zvířata neznečišťovala veřejná prostranství, veřejné zařízení nebo veřejnou zeleň a v případě, že dojde ke znečištění, jsou povinni toto znečištění odstranit.“

Předseda Evropské rady je volen na 2 a půl roku a může být zvolen opakovaně.

Vytvoření tohoto úřadu je v souladu se současným trendem Evropské unie, která se snaží být důležitým hráčem v mezinárodním dění, ale v minulosti často narazila na nejednotnost a nejasnost, kdo je ta osoba nebo který je ten úřad, se kterým mohou zahraniční partneři komunikovat. Předseda Evropské rady má být právě tímto reprezentantem EU navenek, není rozhodně osobou, která by měla nějaké zvláštní pravomoci podobné funkcím prezidenta, jak je známe z naší země.

Nakonec snad jen upřesním co je vlastně Evropská rada a proč právě její předseda má být reprezentantem celé EU. Evropská rada je vrcholný orgán Evropské unie, je to fórum, na kterém se schází nejvyšší představitelé členských zemí a rozhodují o dalším směřování EU, o společných politikách a postojích nebo způsobech jak se vypořádat s nenadálou situací (ekonomická krize, krach řeckého státního rozpočtu, atd.). Je tedy celkem logické, že právě předseda orgánu složeného z nejvyšších představitelů jednotlivých členských států je vhodná osoba pro ztělesňování ideálů, politik a celé EU navenek.

Zdroj: europa.eu

Zpracovala: Tereza Skládanková, studentka Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity, oborů Mezinárodní vztahy a Evropská studia

Někteří z Vás po svých psech uklízíte automaticky, ani k tomu nepotřebujete existenci vyhlášky, ale někteří ne a ne se to naučit. Tyto „stopy“ po psech nebývají jen na trávnících, ale i na chodnicích. Vám, kteří nejste schopni pochopit, že je špatné být lhotejný k místu, které Váš pes poznamená, Vám přeji, abyste do toho párkrát šlápli. Možná, že Vás to přiměje k uvědomění, že je lepší ten sáček nosit s sebou nebo na kraji lesních cest vzít nějaký klacik a zahrabat to. Nebudme lhotejní ke svému okolí!

Olga Uhrová za Komisi pro životní prostředí

KALEIDOSKOP

Často láteříme na komíny průmyslových podniků - a mnohdy oprávněně. Je však kouř vycházející z našich vlastních komínů o tolik neškodnější? Možná, že právě z toho vašeho vesele unikají látky podobné nebezpečným bojovým plynům. Chceme vás informovat o tom, co byste do kamen či kotle dávat neměli, nechcete-li sobě, svým dětem či sousedům otravovat život.

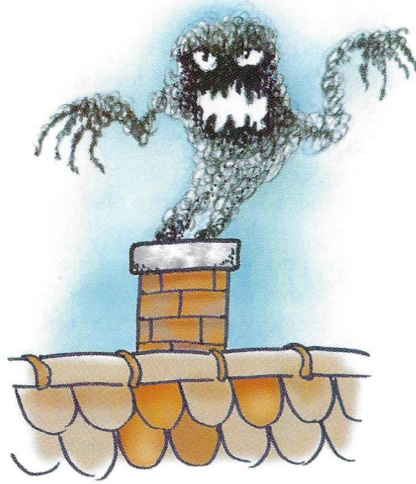
Při spalování v kamnech nebo na ohništi může vznikat mnohem více nebezpečných škodlivin než v průměrné spalovně (čímž se spaloven nechceme zastávat). Hlavní příčiny jsou dvě:

- teploty, při nichž hoření v domácích kamnech či kotlích probíhá, jsou nízké,
- palivo je nedokonale oksličováno.

Výsledkem je nedokonalé hoření. Spalujete-li v kamnech odpad, uniká z vašeho komína čpavek, fenoly, kyanidy, dehet... Tyto látky nepříjemně zapáchají, dráždí sliznice horních cest dýchacích, vedou k bolestem hlavy či působí jako nervový jed. Polyaromatické uhlovodíky obsažené v dehtu jsou dokonce prvními látkami, u nichž byl prokázán rakovinotvorný účinek. Ještě nebezpečnější produkty spalování jsou tzv. dioxiny. Způsobují vývojové vady, neplodnost, hormonální a imunitní poruchy. Například tetrachloridbenzodioxin (TCDD) patří mezi nejsilnější syntetické jedy.

Věci, které do vašeho kotle nepatří, je mnoho. Zaměříme se na ty, které se tam ocitají nejčastěji. Pokud doma přiložíte do kotle kousek plastu, starší dřevotřísku, překližku, gumu nebo oblečení z umělých textilií, vězte, že to, co vychází z vašeho komína, není jen tak obyčejný kouř.

NESPALUJTE ODPAD DOMA!!

Nespalujte plasty

Plasty jsou obohaceny různými látkami, jako jsou změkčovadla, barviva a stabilizátory. Ty často obsahují těžké kovy - hlavně kadmium a zinek. Při spalování se těžké kovy uvolňují do ovzduší a také zůstávají v popelu. Při nedokonalém hoření plastů vzniká také hodně oxidu uhelnatého (CO). Tento plyn je jedovatý, neboť je schopen vázat se na krevní barvivo hemoglobin. Tím znemožňuje přenos kyslíku krví, což může vést k vnitřnímu zadušení. Dalším nebezpečím při spalování plastů je únik ftalátů, které mají schopnost hromadit se v lidském těle. Světová zdravotnická organizace je označila za škodlivější než obávané polychlorované bifenylly.

Nejhorší je PVC

I dokonalé spalování PVC při vysokých teplotách ve spalovně se považuje za velmi škodlivé. Hořením PVC vzniká velké množství kyseliny chlorovodíkové (HCl), která silně dráždí horní cesty dýchací. Při spalování doma uniká do komína také monomer PVC - vinylchlorid. Je to velmi jedovatá látka s rakovinotvorným účinkem. Váš kouř také obsa-

huje již zmíněné karcinogenní dioxiny. Uvolňuje se i plynný chlor či ještě agresivnější fosgen. Jedná se o nebezpečné látky, jež se používaly v první světové válce jako bojové plyny. Vysoké koncentrace mají za následek poleptání plic a okamžitou smrt, nižší vedou k nemocem dýchacích cest.

Z PVC se vyrábějí novodurové trubky, podlahové krytiny, pláště do deště, ubrusy, hadice atd. Obal z PVC poznáme podle tříšpípkového symbolu s číslicí 3 uvnitř.

Pryž (guma)

Spálením pryže vznikají oxidy síry, které dráždí dýchací cesty, a saze. Ty obsahují polyaromatické uhlovodíky, mezi nimiž se nacházejí silné jedy i látky rakovinotvorné.

Umělé textilie

Při jejich nedokonalém hoření vzniká zejména čpavek. Ten již při nižších koncentracích dráždí oči, sliznice nosu, působí nevolnost a bolesti hlavy. V menším množství uniká i kyanovodík, který i v malých koncentracích vyvolává škrábání v krku, zarudnutí spojivky, prudké bolesti hlavy až závratě.

Organický odpad

Spadané listí a trávu sice nepálíme v kamnech, ale zejména na jaře a na podzim lze vidět a hlavně cítit dusivý kouř stoupající ze zahrad. Tento kouř obsahuje zejména oxid uhelnatý (CO), uhlovodíky a dehtovité látky. Spálením organického odpadu však doslova pouštíme do vzduchu skvělé hnojivo a měníme ho ve škodlivé plyny. Přitom obyčejný kompost nás může zbavit nejen listí, ale i kuchyňského odpadu. Listí napadené např. strupovitostí, které nelze dát do kompostu, nechte odvézt spolu s jiným odpadem, nebo je po vysušení na slunci spalte spolu s dřevem, které zajistí přístup kyslíku a vyšší teplotu.

Zdroj: Hnutí DUHA - www.hnutiduha.cz
Pro BZ poskytla Anna Pramuková

CO SE BUDE KDY KONAT

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ NA NIVÁCH pořádá:

Kdy: pátek, 19.3.2010
Od kolika: od 20 hod.
Kde: Sokolovna - Bílovice nad Svitavou
Za kolik: vstupné 100 Kč

Zahraje: SHANNON
Zatančují: La QUADRILLA

oslava svátku Svatého Patrika výuka irského tance bohatá tombola - zájezd v hodnotě 15 000 Kč zelené pivo od Starobrno

Předprodej vstupenek: mobil 605 539 693

AUTO UNGER s.r.o.
ALIBEST
JOTA NAKLADATELSTVÍ
mediální partner:
probrněnsko republikánoviny
Bílovický zpravodaj
TELEVIZNÍ STUDIO 68

I. Irský večer v Bílovicích nad Svitavou

Kulturní komise Rady obce zve na přednášku kronikáře Bořivoje Nejezchleba „**BÍLOVICKÉ VĚŽE A KOMÍNY**“ do Klubu důchodců na Husově ulici ve středu 24. března v 18 hod. Přezůvky vezměte s sebou. Před besedou bude možné nahlédnout do obecní kroniky.

Římskokatolická farnost v Bílovicích nad Svitavou zastoupená P. Jaroslavem Filkou spolu s kulturní komisí srdečně zvou všechny posluchače na

POSTNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

který se bude konat v sobotu dne 27. března v 18 hodin v chrámu Páně Cyrila a Metoděje v Bílovicích nad Svitavou

Vystoupí:

Marie KARASOVÁ - varhany

a

Jiří PREISINGER - housle

slovní doprovod: **Bronislav Tomáš**

Ústředním dílem celého koncertu budou **Růžencové sonáty Heinricha Ignaze Franze Bibera č. VI - X pro housle a varhany**, jejichž námětem je Ježišova křížová cesta a ukřižování.

Vstupné dobrovolné bude jako vždy věnováno na opravy bílovických varhan.

Vlastivědný klub Petra Bezruče pořádá tradiční **Vítání jara na palouku „U Luže“** v sobotu 27. 3. 2010 od 10 hodin.

V programu vystoupí dětský folklorní soubor Bystrouška s písmem Vítání jara a tradičním zvykem symbolického upálení Morany a nastopení Vesny.

Bohumil Haki

Jak si Plachejtko s Modřínkou postavili dům

Zima uběhla, na lukách roztál sníh a na Kaňáku led a ke slovu se hlásilo jaro. Přiletěli čápi a s nimi se vrátily sestřičky víly Modřínky; víla Jablůňková, Třešničková, i Jedličková a hned za Modřínkou, ať jde s nimi oblékat stromy do listí a modřínky do jehličí. Modřínka se zrovna od Plachejtky nechtělo a jak to jen šlo, tak se ke Kaňáku vracela.

Plachejtko zatím pilně pracoval. Dělal všechno, co se zjara na rybníku má. Sekal rákosí, vynášel bahno, ale zdálo se, že rybník zarůstá čím dál víc, že na to sám nestačí. Když zašel večer do mlýna na pobejtka, povídá panu otci: „Pane otče, kdepak jste naposled ten náš rybník letnili?“ „Letnili? O tom starý Žoužel nikdy nemluvil.“ „Pantáto, každý rybník se musí jednou za

čas vypustit, osít ovsem a nechat přes léto odpočinout. A potom, asi tak koncem srpna se sklídí oves, rybník se znovu napustí a nasadí se do něj ryba; o to se postarám.“

„Tak to se musí projednat s panem starostou“, rozhodl pan otec. A hned druhý den šli oba do Horního Dolního sdělit Jásámovi, co se bude dít a proč. Jak starosta slyšel, že bude v Kaňáku víc ryb, samozřejmě souhlasil, a dokonce slíbil pomoc.

A tak to začalo. Plachejtko seřídil odtok vody tak, aby jí v rybníku ubývalo, aby ale neškodila a mlýn přesto mlel, potom rozvezl k okolním hastrmanům své chovné ryby s tím, že si je na podzim zase sveze, zamluvil si dostatek kapříků na Vánoce a letnění začalo. Mlýnářští

pomohli vyvézt bahno, Plachejtko vysekal zbývající rákos, zasíli oves a opravili hráz a strhli i chalupu pod hrází, protože by stejně spadla, jak byla letitá.

Večer, když seděl Plachejtko nad bývalým rybníkem, přišla za ním Modřínka. Vyposlechla, kam vysadí puškovec, kam bílé i růžové lekníny a co dál. Modřínka jen trochu smutně vzdychla: „A kde budeš, Plachejtko, bydlet? Mně by to vlastně mohlo být jedno, stejně musím s podzimem pryč.“ „No jó, kde já budu vlastně bydlet? Kdybys tady, Modřínko, chtěla zůstat a nikam neletět, tak to já bych třeba postavil někde tady domek jako mají lidé. Já nemusím být pořád ve vodě a tobě by na suchu také bylo líp.“ Takhle dlouhou řeč Plachejtko snad celý svůj hastrmanský život neřekl. „A ty bys, Plachejtko, chtěl, abych nikam neletěla a zůstala?“ ptala se Modřínka a moc hezky se na Plachejtku dívala.

„To se ví, že chci. Vždyť já si vůbec nedovedu představit, že bys tu se mnou nebyla.“

A Plachejtka hajdy za pantátou do mlýna a do městečka za starostou, že by rád stavěl na louce u Kaňáku pro sebe a Modřínku domeček, jestli by jim lidé pomohli. Starosta i pantáta souhlasili, mlýnářská chasa i lidé z městečka se stavbou vydatně pomohli, protože si Plachejtka i Modřínku oblíbili.

Na konci léta byl sklizen oves a na mělčině vyrůstal orobínek, v Kaňáku přibývalo vody a na louce před hrází zářil hastrmanský přibytěk. Modřínka v něm všechno urovnala, zamávala sestřičkám k odletu na jih a vydala se za bylinkami, které znala, a rovněž i jejich léčebné účinky. Brzy si k ní zvykli chodit lidé pro radu. O tom i o Plachejtkovi zas přišťe.

Pro vás úsměv

Babička ráno říká svému dospívajícímu vnukovi: Vnoučku můj, zase jsem ve snu lítala na motorce a vznášela se jako na vlnách po celém městě s vlajícími vlasy. Babi, zlobí se vnuk, kolikrát ti mám opakovat, že tvoje tabletky jsou v té druhé krabici! mě vyhodili.

„A nepřepočítala ses?“

Z HISTORIE

OHLEDNUTÍ ZA MINULOSTÍ

PAN UČITEL TONAR POKRAČUJE VE VZPOMÍNÁNÍ ...

„uzemnil“ slovy: „Víš Františku, nic si z toho nedělej a pamatuj si, že i pod ošumělým kloboukem se může skrývat moudrá hlava“... Tímto příjmem, touto metaforou, moji skepti úplně rozptýlil. Od té doby jsem již nevyhledával problémy a nevymlouval se na objektivní potíže, kterých bylo tenkrát všude plno, nevyjímaje i oblast školství...

Ve svých vzpomínkách se často přenesu do let mých učitelských začátků, kdy jsem jako mladý učitel působil na bílovické škole, kdy jsme společně s některými žáky posledních ročníků – osmáků a JUKU – „vybavovali“ odbornou učebnu chemie a fyziky. Kdeže ty doby jsou...? Znovu opakuji, že na toto období velice rád vzpomínám. V přízemí školy, v místě dnešní vstupní haly, byla tehdy moje učebna s přilehlým kabinetem chemických sbírek. Tehdy se ředitel Františku Pernicovi podařilo získat nějaké finanční prostředky a pro školu jsme pořídili novou filmovou promítačku „OP 16“, to byl jeden z prvních krůčků k využívání didaktické techniky a modernizaci výuky ve škole. Byl jsem pověřen službou promítání některých nadšených, zvědavých a ochotných žáků – svoje „asistenty“, jak jsem jim říkal, kteří pak promítačku samostatně a spolehlivě obsluhovali. Promítací aparát se dle potřeby z kabinetu přenesl a pro projekci vždy nově instaloval. Brzy nato se nám podařilo ve třídě pořídit zatemnění a probourat do třídy z chemického kabinetu okénko, na promítání filmů. Kamera mohla být pak trvale a pohotovostně v kabinetu připravena. Nebo další jinou, již větší akcí, bylo budování dílny pro činnost technického kroužku a fyzikálního kabinetu z malého domku (přístavby) těsně sousedícího ve dvoře se školou, kterou MNV škole přidělil. Dnes již ani nevím, čemu tato přístavba původně sloužila. Dost velkým problémem bylo propojení nové

místnosti se třídou. Stačilo se jen zmínit a moji „asistenti“ a další ochotní žáci se hned nadšeně nabízel, že otvor pro dvéře ve školní zdi probourají. Tak se i v neuvěřitelně krátké době skutečně stalo. Nové dvéře pak zazdíval obecní pomocník pan Arnošt Fritz. Daly by se vyjmenovat další akce, které jsme společně se žáky na škole uskutečnili. Jen tak namátkou třeba jmenuji výrobu soupraviček pro konání „chemických laboratorních prací“. Musím dodat, že se na této akci podíleli i někteří rodiče, kteří nám vyrobili držáky na zkumavky. Potřebný dřevěný materiál nám tehdy vždy ochotně dodala bílovická „Parketárna“... Při výrobě těchto soupraviček se plně osvědčila činnost technického kroužku provozovaná v získaném prostoru nového kabinetu. A těch fyzikálních a chemických experimentů, které jsem do výuky chemie a fyziky se svými „asistenty“ připravil bylo opravdu mnoho...

Při této příležitosti na závěr svých vzpomínek a povídání bych rád současným žákům připomněl, aby si moderního vybavení a zařízení krásné školy vážili. Vaši dědečkové a babičky to tak snadné neměli a učili se v nesrovnatelně horších primitivních a improvizovaných materiálních podmínkách. Ale to už tak bývá, že nejmladší generace současnou životní úroveň a všechny vymoženosti moderní doby považuje za naprostou samozřejmost. Přesto si však myslím, že by bylo vhodné a výchovně těm nejmladším a mladým občas připomenout, jak to bylo dříve, s jakými problémy se museli lidé potýkat a vést je k tomu, aby si všeho toho, co mají dnes a co berou za samozřejmé považovali a uvědomovali si, že to nespadlo s nebe, ale že to vše bylo vybudováno za velkého úsilí jejich rodičů a prarodičů a že to stálo všechno hodně práce, námahy a mnoho peněz...

JAK TO BYLO NA VELIKONOCE PŘED 50 LETY

Můj mladší bratr přišel z vojny rok přede mnou a hned se také oženil. Bydleli v rodinném domku u rodičů nevěsty v nedaleké vesnici asi 8 km daleko. Již na svatbě jsem si všiml, že má bratr mladíčkou hezkou švagrovou.

Také já jsem se po návratu z vojny oženil.

Nastalo jaro a na Velikonoční pondělí jsme vždy s kamarády obcházelí dědinu a pomlázkou navštěvovali děvčata i naše mladé manželky. Byla to zábava vždycky na celé dopoledne. Již předem jsme děvčatům slibovali mrskut a nic nedbali na to, že se směla, že než se v pondělí probudíme, budou již z domu u kamarádky a tam je nenajdeme.

Toho jara jsem přišel na dobrý nápad ještě předtím, než se parta sejde, že bych mohl zajet k bratrovi a vyplatit všechny ženský, co jich doma má.

Sám jsem si upletl žilou (naučil mě to soused Srba, který byl velmi zručný a kterému jsme vždycky museli držet proutky a potom

jste dostali vlastní žilou první ránu přes zadek – to „abyste věděli, jak to děvčata bolí“). A protože jsem již tehdy měl motorku ČZ 175, vstal jsem velmi brzy, do rukávu kabátu jsem ukryl žilou, našlápl motorku a celý natěšený ujel těch 8 km do sousední vesnice.

K domu, kde bydlel bratr, jsem dojížděl s kopce bez motoru, abych děvčata nevyplašil. Motorku jsem položil do příkopu, vytáhl z rukávu žilou a vběhl jsem do domku.

Všechna děvčata jsem sešlehal i s babičkou, dokonce některá ještě v posteli. Zdálo se mi, že v domě je návštěva, tolik tam bylo ženských. Nikde jsem nenašel švagrovou, tak byla dobře schovaná. Vtom se na mě obrátila paní domu: „Vy jste se asi spletl, mladý muži, že?“

Oba sousední domky měly téměř stejné

vstupy, z obou stran volné parcely, byly bez oplocení a cestička od silnice byla jen tak vyšlapaná. Dříve jsem si podobnosti obou domů při občasných návštěvách nevšiml, protože to bylo vždycky jasné a nikdy jsem nebyl na pochybách.

Tak se mi podařilo překvapit na Velikonoční pondělí brzy ráno děvčata.

Musím říci po pravdě, že jsem nezkoumal jak jsem uspěl, ale rychle jsem vyklidil pole působnosti a změnil jsem lokalitu. I tam jsem dobře odvedl svoji práci a dost jsme se tomu všichni upřímně nasáli. Moje původní tušení, že v domě nemůže být tolik holek, se potvrdilo.

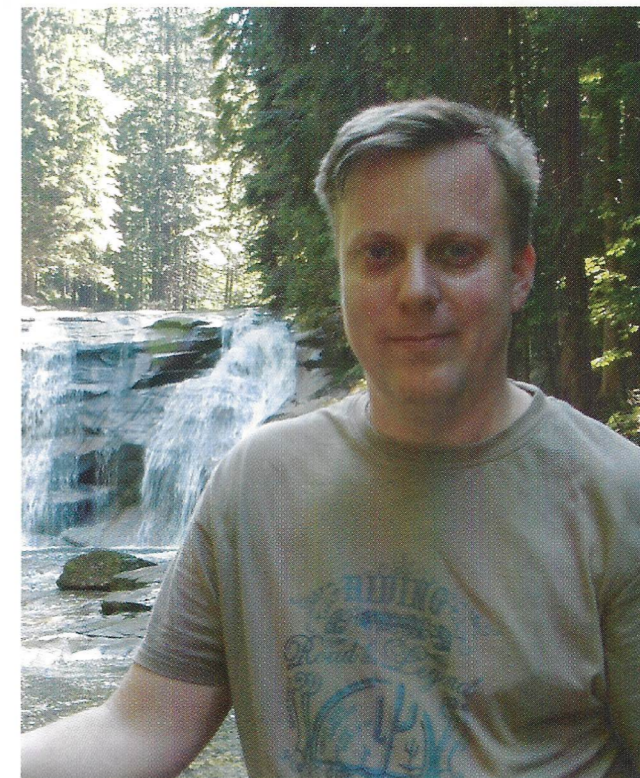

SPORT

V pátek 26. února 2010 se konala Valná hromada TJ Sokol Bílovice nad Svitavou, na které proběhlo především hodnocení činnosti celé TJ, informace o finančním hospodaření, pak důležitý bod jednání - volby nových orgánů, diskuse a na závěr bylo schváleno - jak už to bývá - usnesení.

Nejdříve přednesla zprávu o činnosti starostka Milada Jandová, která mimo jiné informovala o celkové sponzorské částce za uplynulé čtyři roky, která činí bezmála 200 tis. Kč. Dále uvedla, že se nepodařilo splnit jeden z hlavních bodů - uvolnit byt pro správce (sokolníka) a vyjádřila nespokojenost vyplývající z neukáznutosti některých uživatelů tělocvičny, což bohužel souvisí s neexistencí sokolníka. Následovaly zprávy jednotlivých oddílů. Vedoucí fotbalistů Milan Hudec podrobně informoval o úspěších a neúspěších oddílů, kde si velmi dobře v současné době vede družstvo malých hráčů - přípravky. Posteskl si na smůlu, která je postihla v podobě krádeže sekačky z uzamčeného prostoru na fotbalovém hřišti. Koupení nové sekačky znamenalo zbytečný zásah do rozpočtu, který musí být i bez takových příhod běžně doplňován sponzorskými příspěvy. Informace o příjmech a vydáních oddílů demonstrovala perfektní vedení finančního hospodaření oddílů. Za atletiku shrnula činnost Jana Vaňková, připomněla, že uplynulý rok byl

TJ SOKOL - po dvaceti letech změna

Petr Pošmurný, nový starosta TJ Sokol

šestým rokem obnovené činnosti a že na atletických soutěžích žactva se umísťují téměř vždy na stupních vítězů. Za tenis přednesl zprávu Petr Marvan, za stolní tenis Petr Uličný, za všestrannost vedoucí cvičení žen Libuše Šenková a Olga Uhrová, za cvičení rodičů a dětí Martina Drdlová, za florbal chlapců v zastoupení Petr Uličný. Všechny zprávy svědčí o zapálení členů pro konkrétní sportovní činnost a snahu rozvíjet ji dál pro současné i nové zájemce. Podrobnější zprávy jsou průběžně zveřejňovány v Bílovickém zpravodaji i v bílovické kabelové televizi.

Dalším důležitým bodem byla zpráva o hospodaření, kterou přednesla účetní Vladka Uličná. Pozitivní informací bylo, že veškeré dluhy spojené s rekonstrukcí budovy v nedávných letech jsou již zaplacené. Volba orgánů proběhla po diskusí a připomínkách k volebním návrhům. Velkou událostí byla skutečnost, že dlouholetá starostka Milada Jandová se rozhodla do dalšího období již nekandidovat, a tak má TJ Sokol po dvaceti letech nového starostu Petra Pošmurného. Dále bylo odsouhlaseno volit jedenáctičlenný výbor (včetně nového starosty), ve kterém má zastoupení téměř každý oddíl. Byla volena tříčlenná kontrolní komise, dva vyslanci do župního výboru a dva delegáti na župní valnou hromadu. V diskusi vystoupil mimo jiné host - ing. Oldřich Pařízek, místostarosta župy Dr. J. Vanička. Hovořil o změnách, kterými organizace Sokol po svém obnovení v roce 1990 zákonitě prochází a o dalších změnách, které stále budou přicházet. V souvislosti s tím se osobně zabývá přepracováním stanov České obce sokolské. Přejeme novému starostovi hodně úspěchů v jeho činnosti.

Olga Uhrová

SK Radiosport vítězí v bodování oddílů roku 2009

SK Radiosport získal stejně jako v minulých letech dvojnásobný prvenství v oddílovém bodování - v celkovém počtu všech získaných bodů (7013 bodů) a v počtu startujících závodníků. Pro srovnání: oddíl na 2. místě (OK1KYP Praha) získal 4879 bodů.

Na těchto vynikajících výsledcích se podíleli hlavně Kateřina Bžatková, Vojtěch Bžatek, Robert Polák, Václav Polák, Matěj Žáček, Jakub Šrom, Václav Hrubý, Martina Dvořáková, juniorky Andrea Moučková a Michaela Marečková, v ženách Hana Fučíková a Lucie Procházková, v mužích Petr Matula, z veteránů Jiří Mareček a Jozef Fekiač.

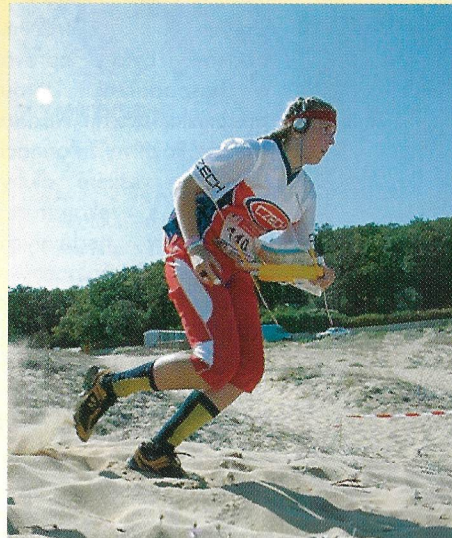
Naši závodníci získali 23 titulů mistrů republiky. Z toho nejlépe si vedl Robert Polák, získal 5 titulů mistra republiky! Jiří Mareček získal 4 tituly mistra republiky a Kačka Bžatková se stala mistryni republiky třikrát.

Rok 2010 bude opět bohatý na sportovní události. Vedle krajských přeborů, jarního, letního a podzimního soustředění a již tradičního Dne orientačních sportů pořádaného pro bílovickou školu budeme pořádat na podzim celorepublikovou soutěž zařazenou do národního žebříčku.

Začínáme už v březnu, kdo si chcete zaběhat, přidejte se! Informace najdete na www.foxtimes.ic.cz.

Iva Marečková

Vrchol loňské sezóny aneb Jaké bylo Mistrovství Evropy v ROB 2009?

Andrea Moučková

Mistrovství Evropy v ROB 2009 se konalo 16.-20. září v bulharském městečku Obzor na pobřeží Černého moře za účasti 23 států. Z bílo-vického oddílu SK Radiosport byli zařazeni do české výpravy Hana Fučková (ženy), Andrea Moučková (juniorky) a Jiří Mareček (M50). O své dojmy z této soutěže se s vámi podělí Andrea Moučková:

17.9.: Večer před závodem tajně doufám v to, že můj start nebude 00. Byla bych v lese, kde ještě nikdo není, a navíc bych se musela jako první probojovávat hustým lesním porostem, se kterým jsme se už seznámili hned po příletu

INZERCE

v rámci tréninkových závodů. Husté akátové porosty, maliní a všudypřítomné hluboké rokle nejsou zrovna nejlepší terén. Naštěstí se vzápětí ukazuje, že jdu v pozdější startovní skupině. Ze srdce mi spadne velký kámen. Dostáváme ještě pár taktických rad a jdeme do postelí – vstáváme totiž v 6 hodin!

18.9.: Venku je ještě tma a my už míříme na snídani. Tam se dozvídám strašnou zprávu. Startovní listina byla změněna a já startuji v 00! Je to pro mě šok, ale nic už s tím nenadělám. Najíst se, ukořistit nějaké ovoce s sebou, dlouhá cesta autobusem, odevzdání přijímačů, rozběhání, rozcvičení a pak start.

Pět, čtyři, tři, dva, jedna. Už jsem v lese. Snažím se zakreslovat směry kontrol co nej-přesněji. Hned po cestě na první z nich si zvrtnu kotník a po delším zdržení ji nacházím ukrytou v pokáceném mlází. Zbytek kontrol je skryt stejně. Cestou si přeběhnu pár roklí navíc, zaměním pořadí dvou posledních kontrol a do cíle doháním úplně vyčerpaná.

I mé kolegyni Zuzaně Myslivečkové z českého týmu W19 se v závodě v pásmu 3,5 MHz příliš nedaří. Třetí z týmu Šárce Jelínkové se podaří probojovat do osmičky nejlepších dívek do 19 let. Naše družstvo končí na čtvrtém místě.

Večer probíhá slavnostní vyhlásování vítězů. Dvakrát slyšíme českou hymnu.

19.9.: Sobota je odpočinkovým dnem a skoro celá česká výprava se vydává na výlet do Nesebru. Odpoledne každý tráví po svém. Někdo vyráží do blízkého Obzoru, někdo je na

pláži a někdo jen tak lenoší v pokoji.

Večer nastává stejná situace jako před dvěma dny. Všichni napjatě čekáme na zveřejnění startovní listiny pro závod v pásmu 144 MHz. Startuji až mezi posledními, což je kolem dvanácté hodiny polední, a tak můžu jít s klidem spát.

20.9.: Ranní čekání na start je podstatně méně hektické než v předchozím závodním dnu. Po cestě na start spatřujeme moře a já si naivně přeji, ať doháníme do cíle po pláži. Bohužel se mé přání stává skutečností. Po vyčerpávajícím závodě v roklích a neprůchodných hlubokých se 200 metrový úsek pláže s jemným hlubokým pískem jeví jako nejhorší doběh, který si lze představit. Doháním zcela vyčerpaná za vydatného povzbuzování ostatních členů naší české výpravy. V cíli se dozvídám, jak se mi závod nepovedl, ale nejsem jediná. Nám Čechům se prostě letos nedařilo.

Večer probíhá vyhlášení a my se smutkem sledujeme Ukrajince a Rusy, kteří si odvázejí mnoho medailí. Celé mistrovství zakončujeme diskotékou a ve 2 hodiny ráno nasedáme do autobusu, který nás veze na letiště ve Varně. Posledním pohledem z letadla se loučíme s Bulharskem a letíme domů.

Pro mě to bylo první velké Mistrovství Evropy a doufám, že pokud se nominuji i příště, tak se umístím o mnoho lépe a my juniorky přivezeme i nějaké ty medaile.

Andrea Moučková

**RESTAURACE
S ITALSKÝM VEDENÍM,
UŽÍVÁME ORIGINÁLNÍ
ITALSKÉ SUROVINY**

Rozvoz zdarma až k Vám...

**Mobil: 774 141 257
Sady 12, 614 00 Brno-Maloměřice
www.pizzalandbrno.cz**

**rezervace/rozvoz:
545 217 955
Rozvoz: 11.00–22.00 hodin**

AKCE – při předložení tohoto kuponu při rozvozu k pizze nealko nápoj zdarma.